

SZÍNHÁZI ÚJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szeged, „Mars“-nyomda, Tisza L.-kört 97.

Telefonszám 17-36.

Bejárat a Szikra-utca sarkán.

Előfizetési árak:

Negyedévre 36.000 Kor., Egy óra 12000 Kor.

Egyes szám ára 3000 korona.

Hirdetéseket tarifa szerint közlünk.

SZÍNHÁZI, TÁRSADALMI ÉS MŰVÉSZETI ORSZÁGOS REVÜ

TARTALOM:

1. *Porváros.*
2. *Kinn voltam a Strandon.*
3. *Sport.*
4. *Bucsu Komáromy Rózsitól.*
5. *Terefere.*
6. *Hirek.*

Nagyban gyárt disz-
doboz, emlékkönyv,
hegedütök, kalapdo-
bozok, írómappákat

Hegedüs Ferenc

műkönyvkötészete és dobozüzeme
Hódmező-Vásárhely.

Állandó nagy raktár.

DUS VÁLASZTÉK!

SZOLID ÁRAK!!!

Elsőrendű saját készítményű BŐRÖND és BŐR-
DISZMŰÁRUK legolcsóbban, dus választékban

csak nálam **ROSENFELD IZSÓ** Deák Ferenc-u. 1.

*A keleti ország összes virág illatszerei
annak a kréme, pudere, szappana, amely
az arcot szépé és üdévé teszi kaphatók*

VÉSZI Illatszer Királynál

Hódmezővásárhely, Kinizsi-utca 7. szám.

Írógépek,

számozógépek, mindennemű fegyverek és műszerek,
kerékpárok és varrógépek alakítását és javítását,
valamint finomabb és kisebb méretű különféle fogas-
kerekek marását és finomabb kivitelű vas- és fém-
esztergályozásokat pontosan és méltányosan készít

Zagyi Mátyás műszerész Hmvásárhely, Teleki-u.

Írógépét

csakis **FARKAS DEZSŐ**
speciális írógép-műszerésznél javíttassa

TELEFON SZEGED, TELEFON
9-97. Szentháromság-u. 58. 9-97.

Írógép, pénztár cassa jókarbantartás, javítás, használt
írógépek ujjáépítését a legprecízebben s legméltányo-
sabb áron eszközli jótállással.

PORVÁROS.

(M. I.) Babits Mihály keresztelte el valamelyik irásában ezt a mi tiszaparti városunkat Porvárosnak. Találébb nevet keresve sem találhatott volna számára, mert az Alföld minden nekiszabadult por-szemének itt van a találkozója. A por annyira hozzátartozik a városhoz, mint Makohoz a hagyma, Jeruzsálemhez Makó, Brüsszelhez a csipke, Pilsenhez a sör és Vencéléhez a lagunák. Szeged város másik híressége, a paprika és — por.

Egyszer felmáztam a városháza csipkekerékelyes tornyára, mert nagyon irigyeltem a távolba látó toronyörök életét. A városban akkor veszedelmesen meleg nyárvégi szélcsend volt. A házfalak szinte lángoltak a hőségtől.

Fenn a torony erkélyéről körülnéztem. Maga a város nagyon szép volt így felülről nézve. Még a nagyköruton kívüli részeknek is volt valami festői szépsége, a rendezetlen, kövezetlen és csatornázatlan utcákat megszépítette a távolság. Az utcán járó emberek apró, fekete pontokká zsugorodtak össze.

A sugárutak leptek meg legjobban. Ugy láttam, mintha kis, fehér felhők korcsolyáztak volna végig rajtuk. Az egyik toronyőr árulta el, hogy azok mögött a szép fehér felhők mögött kocsik rejtőznek, a felhő pedig az utcák fölvert pora, amelyből a kocsis ostorának hegye sem látszik ki.

— Hanem odanézzon az ur — mondta hirtelen barátom, a to-

ronyőr — és a körtöltésen tulra mutatott.

Odanéztem, de hiába néztem, nem láttam semmit.

— Nem látok én semmit — mondtam szomoruan.

— Hát éppen ez a baj, hogy nem lehet semmit se látni — csak szürke ködöt.

— Ködöt? Augusztusban? — csodálkoztam.

— Porból van az a köd — magyarázta a toronyőr. — Biztosan mögmozdult a levegő odakinn.

Most már mindent láttam. A szürke portömeg hömpölygő tengerként fogta körül a várost és lassan közeledett, nőtt és sűrűsödött. Átömlött a kopár körtöltésen, eltakarta a város szélén épült házakat. Néhány perc múlva a városháza tornya egyedül állt ki az alattunk hömpölygő portengerből, mintha világító torony lenne.

— Nagy vihar lehet odalenn — mondtam megilletődve.

A toronyőr nevetve nézett rám.

— Szerkesztő ur nem látott még vihart. Még csak szél is alig van.

Igaza volt, amikor lementem és kiléptem a városháza kapuján, még csak a hajam szálát sem hajlította meg a szél. De a por belepett rögtön.

„Szeged szab. kir. Porváros.“

Babits Mihály ötletes keresztapa volt.

Kinn voltam a strandon.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Kedves Szerkesztő Ur! Sablónosan én is bocsánatkéréssel kezdem. Bocsánatot kérek először azért, mert irok és titokban azt kívánom, hogy végigolvassa leveletem. Azután bocsánatot kérek azért is, hogy élek, mert ha nem élnék, akkor nem lenne okom arra, hogy kétségbeesésemben a leggaládabb fegyverhez, a tollhoz nyuljak. Tehát valami ismeretlen sors — a sors tudniillik vak és buta — rámmérte az élet című csapást, a nevelés pedig belémoltotta azt az ideológiát, hogy férfias kötelesség az élet elviselése és így ez a belémnevelt meggyőződés tiltja, hogy egy szép, csilлагfényes nyári éjszakán főbedurrantsam magamat.

Tehát élek és, mint általában az emberek, én is rendelkezem azokkal az érzékszervekkel, amelyek akarva-akaratlan összekapcsolnak a külső világgal és öntudatomba lopják annak kellemes és kellemetlen jelenségeit. Kellemes jelenség volt például az az első hír, hogy jó gazdám, a Köz, aranyparításra emeli papirosvalu-tás fizetésemet. Kellemes jelenség volt az a fehér ruhás kis lány is, aki tegnapelőtt elsuhant mellettem az utcán és széles szalmakalapja alól rám mosolygott tágrapattant égszínkéék szemével. Más, kellemes jelenségre hirtelen nem emlékszem. Ez azonban nem jelenti azt, hogy nincs több. Van, bizonyára van több is, csak nem tudok róla. Mert hát azonkívül, hogy élek, közalkalmazott is vagyok, most léptettek elő a kilencedik fizetési

osztály második fizetési osztályába. Ez is kellemes jelenségnek látszott az első pillanatok kábultan boldog hangulatában, de azután megváltozott a következő pillanatok hangulata.

A kellemetlen jelenségek hatalmas táborában jelenleg a hőség áll első helyen. A hőség saját filozófiai elgondolásom szerint közeli rokonságban, mondhatnám vérrokonságban áll a Sors-sal. Mindkettő vak és buta és mindkettő abnormális és megmagyarázhatatlan cselekedeteket vált ki a gyöngén tehetetlen emberből. A sors — mint azt már az előbb említettem — azt a cselekvést váltotta ki belőlem, amelynek erre, mifelénk élés a neve; a hőség pedig a fürdés vágyát lopja lelkembe.

Most már elárulom, hogy éppen ez a vágy az, amely arra kényszerít, hogy t. Szerkesztő urhoz forduljak. Tanácsot nem szoktam és nem szeretek kérni, mert jól tudom, hogy az is nagyképű, aki tanácsot kér, mert előre tudja, hogy úgy sem fogadja meg, az is nagyképű, aki tanácsot ad, mert tudja, hogy úgy sem fogadják meg. Tanácsot tehát nem kérek, levelemnek csupán informatív jellege van, de nehogy panaszos levélnek minősítse. Panaszkodni sohasem szoktam, legfeljebb keresztényi béketűrőssel dühöngök magamban.

Ezek után elmondom, hogyan történt a dolog.

Fél nyolckor indultam el hazulról a hivatalba. Már akkor ret-

tenetes volt a hőség. Ugy körül-fogott, mint valami százkaru polip. ölelése alatt alig tudtam mozdulni. Nagynehezen bevánszorogtam hivatalomba és fáradtan, bágyadtan roskadtam le íróasztalom mellé. Aztán nem igen emlékszem a részletekre. Minden percben fujtam egyet és minden második percben kollégám fujt egyet, úgy, hogy a végén nem tudtam, mikor fujok én és mikor fuj ő.

— Tyüh, de meleg van, — állapítottuk meg szabályos és rövid időközökben.

Dél felé nyögve mondja.

— Jó lenne fürdeni a strandon.

Nagyszerű ötlet — állapítottam meg magamban és egy pillanat alatt megfogant lelkemben az elhatározás, ebédután lemegyek a strandra. Negyedórával két óra előtt elszöktem már hivatalomból. Gyors iramban bekaptam köz-tisztviselői papirparitásos ebéde-met és vágtattam ki a Tisza part-jára, a strand-ladik zászlóval jel-zett kikötőjéhez.

Pech-sorozatomban már itt meg-kezdődött. Jóska bácsi, vagy János bácsi — így hívják valahogy a strand-ladik kormányosát, aki rendületlenül szállítja át a lelkeket a folyón, a tulsó partra, mint valami cserzett bőrű Charon a Styx vizén — éppen abban a pillanatban lökte be a partról a csolnakot, a mikor odaértem. Hiába integettem utána könyörtelen volt, vissza sem fordult, hanem lassan, tempósan kormányozott a tulsó part felé.

A nagy sietség miatt dült rólam a veriték. Szédelegve ültem le valami rozsdás és rokkant vas-macskára és vártam. A nap éppen a fejem fölött trónolt és körülöttem a hőség kóválygott. Ültem, izzadtam és vártam. Fejemet azért nem

huzztam szét, mert tudtam, hogy a ladik visszajön és átvisz engem is a tulsó partra, ahol hős habok várnak és a hőségtől való szabadulás reménysége. Vártam tehát szent, békességes türelemmel, úgy vártam, ahogyan csak egy köz-alkalmazott várhat, akinek hatal-mas tréningje van a várásban. Vártam és unalmamban néztem a Tiszát, vágyaim Mekkáját.

Valamikor boldog és gondtalan diákkoromban láttam utoljára. De megváltozott azóta. Ugy látszik a Tiszára huzódott az az élet, ami a városból hiányzik. Karcsu csol-nakok egész raja szelte az iszap-sárga vizet. (De nagy fantáziája van néhány költőnek, amikor sző-kének látja ezt a sár-szint.) Fehér vitorlások táncoltak hevesen, frissen a habok fölött és feketére sült emberek huzzták vidáman az evezőket.

— Én is le fogok sülni ilyen feketére — határozottam el magam-ban — csak ne lenne ilyen meleg.

Végre visszajött a ladik.

Az átkelés.

— Tessék beszállni, mondta a kormányos.

Beszálltam, illetve beszálltunk, mert akkor már megsaporodtam. Egy négytagú familia és egy egy-tagú fiatalember voltak ismeretlen utitársaim. Én a mama mellé ültem. Szembe velem a papa vigyázott a két rakoncátlan gyermekére.

— Löketünk — adta ki a pa-rancsot a kormányos.

Az evezők vízbe merültek, a csolnak nekilendült a hömpölygő viznek.

— Pista, egyenesen ülj, mert beleesel — kiáltott fiára a mama.

— Gyuri, rácsapok a kezedre

— szolt az apa, kisebbik fiához, aki azzal szorakozott, hogy vizet locsolt békebelivászonnadrágomra.

Én is bedugtam egyik ujjamat a vízbe.

— Jó a víz — szoltam, csak, hogy mondjak valamit, de magam sem tudtam, hogy miért jó. Langyos volt, én pedig hűvösségre vágykoztam, hiszen a hőség elől menekültem a Tiszára.

— Tessék kérem vigyázni. Jóska, huzd be az evezőt... Kilehet szállni.

— Kiszálltunk.

A két gyerek vad csatakiáltással vágatott el a kabinok felé. A papa cipelte a cókmoikat. Játékvödörök, lapátok, fürdőruhák, locsolók lógtak össze-vissza kezében. A mama batikolt ernyője alatt sétált előre.

— Ezek ismerősök itt — állapítottam meg. — De jó nekik mindennap kijárnak.

Jegyvet váltottam, külön jegyet a fürdésre és külön jegyet kabinra.

— Nincs kabin — piritott rám a kabinos.

— Hát akkor hol vetközzem le? kérdeztem szomoruan.

— Tessék átmenni a töltesen. Ott van még üres kabin. Átmentem. Igaza volt. Kaptam kabint. Gyorsan levetkőztem, felhuztam fürdőtrikómat. (Száz ezer koronáért vettem.) Soha nem izzadtam meg, mint most. A kabin valóságos kemence volt.

Aztán kimentem én is. Nem ismervé a szokásokat, a többieket figyeltem. Ugy fogok tenni én is, ahogy a többiek.

Láttam, hogy senki sem megy rögtön a vízbe, hanem lefekszik a homokba. Lefeküdtem tehát én is. Égette ugyan a bőrömet és dült rólam az izzadság, mégis

lefekeztem. Ha más kibírja, ki-birom én is.

Tombolt az élet a homokban. Fantasztikus fürdőruhák, rikitó fürdőköponyegek és sivalkodó gyerekhad. Mindig gyanakodtam barátom feleségére, hogy pupot rejteget a hátán, most meggyőződtem gyanum alaposágáról. De azt már nem hittem volna, hogy Erzsikének bütykös a lába.

— Jaj, de süt a nap. — Jaj, de nagyszerű a homok. — Jaj, de fáj a bőröm.

Mindenki jajgatott, csak én hallgattam. Összeszorított fogakkal, némán szenvedtem végig a szokásokat.

Csónaktársam, a papa most fölkel és szép lassan elindul a víz felé. Mentem utána. De nem ment be a vízbe, csak leült a parton és belelógatta a lábát. Lógattam én is. Előttem sivalkodva lubicolt a fiatalság. Istenem, hogy irigyeltem őket.

— Szervusz Pista, kiált valaki a hátam mögött, — de időt nem enged, hogy hátraforduljak, belém rug és én nagy loccsanással pottyanok a vízbe.

Általános derűtség minden oldalon.

Ittam néhány kortyot u Tisza vizéből, tüszentettem hármat és aztán kimásztam.

— Hát te is kijöttél, — fogad barátságosan mosolygó arccal megmerítőm.

Először meg akartam fojtani, de aztán rájöttem, hogy cselekedete nem ellenkezik a strand etikett szabályaival.

És kellemesen lehülve — csak jó volt, hogy a vízbe rugott a barátom — visszamentem a homokba. Fáradt is voltam, álmos is. Jó volna aludni egyet. Ha le-

hetne. De nem lehetett. Amikor rám jött volna az álom, valami csintalan gyerkőc a hátamon játszott fogócskát, vagy homokot szórt őszülő fejemre, vagy a talpamat csiklandozta meg. Álom helyett valami eltompult kábultság fogott el. Szememet lehunytam és nyugodtan türtem mindent.

Nem messze heverő helyemtől négy-öt asszony beszélgetett. Pletykáltak megszólítottak barátnőiket.

Jaj, de jó itt a homokban. Csak hagynának aludni.

— Mancika, nem jön csolnakázni?

— Gyerünk.

— Pista, a kezure ütök! Menjen messzebb!

— De Rózsika kérem...

Fáradtan, eltikkadva vánszorgtam vissza a kabinomba és felöltöztem. Amikor már a nyakendőmet is megkötöttem, csak

akkor jutott eszembe, hogy a fürdésről egészen megfeledkeztem.

Gyalog mentem haza, mert a ladik mindig megtelve hagyott faképnél.

Most beteg vagyok. Az orvos, akinek nem mondtam meg, hogy a strandon voltam, napkurát ajánlott.

— Járjon sűrűn a strandra barátom, magát az gyógyíthatja csak meg. Napocska kell, sok napocska.

— Köszönöm doktor ur = rebegem.

És ma délelőtt értesítettek, hogy én is B listára kerültem.

És holnap valószínűleg elszállítanak arra a mezőre, amely Lipótól nyerte a nevét.

Viszontlátásra Szerkesztő ur. A viszont látásra.

Tisztelettel:

Strandffy Bódog.

SPORT.

Labdarugás.

Szegedi A. K. — Kecskeméti A. C. 4:0 (3:0). A legjobb vidéki csapat címért a múlt évben lefolyt küzdelmek során a SzAK. saját pályáján vereséget szenvedett a KAC-tól s mert az eredményt irreálisnak tartotta, rándult át Kecskemétre múlt vasárnap, hogy revánsot vegyen legyőzőjén. Ez sikerült is, mert mint a fenti eredmény mutatja, imponáló gólarányu győzelmet aratott. A mérkőzés első negyedórája a KAC-é, örült iramban kezdik a játékot és 15 perc múltán saját tempójuk áldozatául esnek. A SzAK. átveszi az iramot s Megyeri 3 góljával biztosítja a győzelmet. A máso-

dik félidőben Martonossy négyre szaporítja a gólokat. A SzAK-ban a védelem és a halvesor kifogástalanul működött és kiemelendő Horváth II. fényes szereplése. A kecskeméti csapatban a csatársor volt a csapat jobb része.

Egyéb eredmények:

Csabai AK—Ferencvárosi VSC. 1:0, Előre—Szolnoki Move 2:0, Hódmezővásárhelyi TVE—Erzsébetfalvai SC 3:2.

A legjobb vidéki csapat címért folyó küzdelmekben a Diósgyőri Vasgyár csapata a Debreceni Vasutas csapatot 3:2-re, a Szombat-helyi AK,—a Váci SE-t 6:0-ra győzte le. A döntő mérkőzés ezen két győztes közt ját-

szódott le, Budapesten e hó 6-án 2-szer 15 perces meghosszabbított idővel 1:0 (0:0) végződött a SzAK. javára.

A magyar bajnokcsapat Szegeden

A SzAK érdemű és agilis vezetőségének sikerült tegnapi Magyar Testgyakorlók Köre első csapatát, óriási anyagi áldozatok árán lekötni. S a klub nagylelkűségét dicséri, hogy hősi halált halt véreink, a 46-osok emlékoszlopa felállításának költségeihez a bevétel nagy részével hozzájárul. Eltekintve a nagy sportértéktől, erkölcsi kötelessége a közönségnek, hogy minél nagyobb számban keresse fel a mérkőzést, hogy lerőjja a kegyelet adóját, amellyel a 46-osoknak tartozik.

A MTK teljes első csapatával és pedig:

Kropacsok

Mandl Senkey I.

Kertész II. Nadler Nyul II.

Braun Molnár Orth Opatá Jenny vette fél a fél 6 óraker kezdődő mérkőzésen a küzdelmet, míg a SzAK csapata következőkép ált fel:

Ördögh Martonossy Wahl Vezér II.

Megyeri

Klonkay Csáky Simóka

Bäck II. Horváth I.

Bartzer.

A mérkőzést a Birótestület elnöke Langfelder (UTE) vezette. A közönségnek egy igen élvezetes mérkőzésben volt része s a SzAK csapata igen nehéz helyzetében régi jó híréhez méltóan szerepelt. Eredmény 2:2 (2:1).

Az olimpiász magyar vonatkozású hírei. A magyar törvívó csapat derekasan megállotta a helyét az olimpiászon. 21 nemzet vívói közül kiverekedte magának

a harmadik helyet, dacára a zsűri hol rosszindulatú, hol terhünkretéves ítélkezéseinek.

Tary Gizella a kiváló magyar hölgyvívó a középöntőbe bekerült, miután 3 ellenféllel legyőzött s csak egy vereséget szenvedett.

A tör egyéni versenyben nem volt szerencsénk, mert valamelyes tévedés folytán vívóink későn érkeztek a mérkőzések színhelyére s kénytelenek voltak visszalépni.

Atléta gárdánk megérkezett Párisba és ott is folytatja tréningjét, hogy minél jobb eredményt tudjunk felmutatni.

Evezős sportunkat az olimpiászon a Pannonia négyese és a Neptun dublonja képviselik.

A MASZ. délkerülete múlt vasárnap rendezte ifjusági bajnoki viadalát, amelyen a délkerület ifjú atlétái országos viszonylatban is respektábilis eredményeket értek el.

Részletes eredmények:

100 m. síkfutás: Kardos (HTVE) 11·6 mp. 2. Viski (CsAK) 12 mp. Magasugrás: Vince (Kecskeketi AC) 162 cm. 1500 m. síkfutás: Waldberg (SzAK) 4 p. 29 mp. ker. rekord. 2. Csányi (SzTK) 4 p. 48 mp. Sulydobás: Király (CsAK) 10·42 m. 2. Juhász 9·62 m. Király egy dobása 11·54 m., mely belépése miatt érvénytelen. 400 m. síkfutás: Wágner (KAC) 48·4 mp. Távolugrás: Kardos (HTVE) 6·12 m. ker. rekord. 2. Koch (SzAK) 5·81 m. 3000 m. futás: Waldberg (SzAK) 10 p. 12 mp. ker. rekord. Rudugrás: Molnár (HTVE) 2·60 m. 110 m. gátfutás: Kardos (HTVE) 21 mp. Diszkosz: Koch (SzAK) 29·12 m. Gerely: Kovan (CáAK) 38·10 m. 2. Juhász 34·10 m. Kovan második dobásával éri el fenti eredményét. 800 m. síkfutás: Radvány (SzAK) 2 p. 14·5 mp. 200 m. síkfutás: Viski (CsAK) 24·7 mp. ker. rekord. 2. Wagner (KAC) 25 mp. Kitünő idő mellett 2 méterrel nyerve.

Magyar és külföldi tömegbélyegeket, régi levelezéseket napi áron veszek. Hrdeklődni 12-65 telefonon délben 12-1 óraker.

Bucusu Komáromy Rózsitól.

A szezon utolsó előadásán, a *Mihályiné két lányá*-ban lépett fel utoljára Komáromy Rózsi, bucsut intett a közönségnek és szinpadnak, tapsoknak és sikereknek, — hogy felvegye a polgárasszony csendes köntösét. Jól tudtuk azt, hogy Komáromy Rózsi most bucsuzik, de a művésznő a bucsutól könnyező szemekkel kérelt, „addig ne irjanak semmit, amíg el nem utaztunk, tudják, most még színésznő vagyok és nagyon babonas.”

Megfogadtuk és megtartottuk az ígéretet, pedig bajos az ilyesmit titkolni, különösen a színházi lapoknak, mert a közönség sokszor azt hiszi, hogy azért nem írnak valamiről, mert nem tudják követni az eseményeket. Pedig, ha tudnák, hogy milyen drága az a csepp könny, amelyik sir is, mosolyog is, de legfőképpen kér, — akkor nem beszélne nek annyi hiábavalóságot és türelemmel várnák a pletykaéhes fülek, ameddig a lapok, minden külön értesítés helyett közlik, hogy Komáromy Rózsi és Gábor György börtényi igazgató 1924 június 28-án Szegeden házasságot kötöttek.

Mi szépen és türelemmel vártuk a hír hivatalos közlését, ráérünk a mi szerencsekivánságainkat utólag is bejelenteni, hiszen a jókívánság sohasem késő. Mégis nehezünkre esik a gratulációk mellett elbucsuztatni Komáromy Rózsit a szinpadtól, mert a művésznő a házasságkötésével örökre bucsut mondott a szinpadnak.

Komáromy Rózsi mindössze öt évig játszott s ebből az öt évből Szegedre három esik, a fejlődés, a művészi tökéletesedés jegyében.

Ugy jött, mint félénk, bátortalan lépésű kezdő, úgy távozott, mint ünnepeelt primadonna, első* nő, aki vezet és csilag, hódít és gyönyörködtet.

Szinpompás beszédmodora, kifejezésteljes játéka, intelligenciával alapozott szereptudása, gondos és izléses megjelenése avatták Thália igazi papnőjévé, fenkölt misemondójává. Élénken él előttünk minden szerepe, szavai és mozdulatai, siró szemének könnyezése, ajkának mosolya. Nehéz tőle bucsuzni, sajnáljuk magunkat, a ránknézve elveszett Komáromy Rózsierő, de hálásan gondolunk rá. De a szinpad alakitásokért mit adtunk eddig? Tapsokat és lelkesedést, — most pedig kívánjuk, hogy jó Istenünk áldja még érte s ha már itt hagyta pályáját, közönségét, találja meg boldogságát, örömet és életcélját abban az új szerepkörben, amire az Isten minden asszonyt teremtett.

— sid.

TEREFERE.

— Mondja kedves Intim Kutya, mi ujság Vásárhelyen? Amióta elmentek a színészek Szegedről, hírt sem hallunk róluk. Mit csinál például Bihari Sándor?

— Sanyi most életre-halálra udvarol feleségének. Ráakarja beszélni, hogy kísérje el Abáziába, ahol a jövő hónapban valami magyar ad-hoc szintársulat turnézik és ő is leszereződött.

— Miért vonakodik a nagyságos asszony.

— Nem akarja elhagyni Szegedet. Nagyon megszerette ezt a várost. Azt mondja, hogy Abázia nagyon messze van. Bihari

Sándor nélküle azonban nem megy el és így valószínű, hogy itthon maradnak mind a ketten.

— Mondjon valamit Lengyel Giziről és Baán Katáról.

— Semmi különöset nem tudok róluk. Épen úgy élnek és úgy szeretik egymást, mint Szegeden. A józan vásárhelyi polgárok egészen tűzbe jönnek, ha végiglejtenek mezitlábas cipőben a város főutcáján. Mindenki utánuk fordul. A mezitlábas cipőt egyébként divatba tették a lányok Vásárhelyen. Még a városzéli kisgazdák feleségei és hajadon lányai sem huznak hárisnyát azóta. Gyakran a cipőről, sőt a papucsról is megteledkeznek a nagy igyekezetben.

— Hát Timár Ila mit csinál?

— Sokat gondol Szegedre. Valami eldöntetlen, vagy *befezetlen* fogadása van. Nem tudja, ő nyerte-e meg, vagy az, akivel fogadott. És nagyon haragszik, valakire.

— Mi a fogadás tárgya?

— Azt nem tudom, jobban mondva tudom, de nem árulhatom el. Kérdezze meg a művésznőt, magát. Timár lát különben nagyon megszerették a vásárhelyiek is.

— Bellák, Herceg, Delly, Czobor, Rubinyi és a többiek hogy vannak? Beszéljen már valamit róluk is.

— Élnek és jól élnek. Bellák állandóan sportlapokat olvas. A párisi sport-híreket lesi. Herceg Vilmos állandóan szomorkodik. Nehezen nélkülözi a SzAK-asztalt és a SzAK-pályát. Egyébként szorgalmas látogatója a vásárhelyi futballmérkőzéseknek. Delly boldog. Örül a nyárnak és — ha igaz, amit a rossz nyelvek mon-

danak — szerelmes. Egy csinos, vásárhelyi kislány lopódzott szívébe. Czobor Imre egészen megkomolyodott. Valóságos kultúréletet él Vásárhelyen. Mindig olvas. Mielőtt átjött, sok könyvet kért kölcsön szegedi barátaitól, ismerőseitől. Tévedésből magával vitte őket Vásárhelyre és most azokat falja. Nekem azonban megígérte, hogy a szezon végén visszajuttatja könyveket tulajdonosaiknak. Ha találkozik velük, vigasztalja meg őket. — Rubinyiról különös titkokat suttognak az emberek. Amióta a Belvárosi-Színház szerződötett tagjának érzi magát, egészen megváltozott. Titokzatos. Néha a monokliját sem teszi fel. Azt mondják — ő ugyan erőlyesen cáfolja, — hogy nőülési szándékai vannak.

— A direktorék mit csinálnak?

— Utaznak. Erdélybe mentek — szinésznézőbe. Egy hétig maradtak ott. Elutazásuk előtt való napon Szegeden voltak. Autón mentek be és úgy volt, hogy este nyolcra visszaérkeznek. Autójuk azonban megbetegedett Szegeden és nyolc óra előtt tíz perccel még ott vesztegelt a Deák Ferenc-utcában, Lugosi Döme lakása előtt. Lugosi Döme telefonált a vásárhelyi postára és megkérte a központot, hogy izenjen át a színházba és halasztassa el az előadás kezdetét. Aznap ugyanis a Traviata ment. Angor Zsiga volt a karnagy. Mivel karnagy nélkül bajos operát adni, az előadás egy órai késéssel kezdődött. az autó ugyanis ennyi késéssel futott be Vásárhelyre.

— Mondjon még valami új-ságot.

— Nincs semmi különös. A

mult héten mutatkozott be Kertész Vilmos az Operaház volt tenoristája a Traviatában. Nagy és megérdemelt sikerrel. Abszolút kultúrált hangja és megnyerő külseje egy csapásra meghódította az előadás szép számu közönségét. Valószínűleg szerződött is Andor Zsiga. Hnnem most mondjon maga valami ujságot?

— Én sem tudok sokat. Szegeden nyár van, az emberek strandolnak és unatkoznak. A Tisza törzsasztala szomoruan elhagyott. Nősülési járvány lépett fel a városban. Mindenki nősül. A járvány oka ismeretlen.

— Hallom, hogy Dalass Jóska hazajött Berlinből?

— Igen, itthon van. Néhány nap előtt érkezett haza zsesében a felsősziléziai állami színházak igen előnyös szerződésével. Négy száz arany márkát kap havonta. Azt mondja, hogy kétszáz arany márkából meg lehet élni. Szeptember elsejére utazik vissza Németországba. — Hanem most még én kérdezek valamit. Mit csinál Kelety Lajos.

— Ügyel. És szerelmes. Undorodik az irástól. És iszik. Talált valami kis korcsmát Vásárhelyen, ahol csudajó bort mérnek. Szegedről így egészen megfedkezik.

— Majd átme gyünk egyszer és rendet csinálunk a színház körül.

— Jöjjenek minél hamarabb. Vízszontlátásra.

Tom.

Gondánál veheti a tavaszi szezon legszebb grenadin. opál, mosó-opál sfb. kelme ujdonságait legolcsóbban.

Szerkesztői üzenet.

Bob. Tárcája helyszüke miatt e számból kimaradt, legközelebb hozzuk.

Legnagyobb férfi,
fiu és gyermek
ruhaáruház.

Mérték utáni
szabóság.

Földes Izsó
KARÁSZ-UTCA

Összes
uri divat-
ujdonságok
a legnagyobb
választékban.
Mérték utáni
szabóság.

HIREK

A jó regény. Megirtuk, hogy *Juhász Gyula* Makón regényt irt *Esperzit* Jánosnál. *König Péter* névnapjának előestélyén *Juhász Gyula* is megjelent orgonánál és ott mesélte regényéről, hogy naponta két fejezetet irt belőle. A házigazdája díszkrét ur, nem olvasta el a kéziratot, de sűrűn beletekintett, amikor már az utolsó fejezetnél tartott *Juhász Gyula*, megjegyezte *Esperzit* János:

— Hallod Gyula, ez jó regény lesz.

— Honnan gondolod?

— Csak úgy találomra olvastam négy oldalt, de mindegyiken az volt: „a tanár ur megitta borát és poharát újra töltötte“.

—tör.

Marton Sándor dr. előadása. A Magyar Színpadi Szerzők Egyesülete pénteken tartotta meg *Marton Sándor dr.* nagy érdeklődéssel várt előadását amerikai tanulmányutjáról. Az amerikai színházi viszonyok érdekes képét rajzolta meg a nagyszámu előkelő hallgatóság előtt s különösen az hatott a szenzáció erejével, amikor ismertette a vidéki színi előadás módját, az úgynevezett „road-előadást“. Ez a „road“ voltaképpen a vidéki színészet legegyszerűbb megoldása. Arról van szó, hogy a centrumban, a „Broadway-színházak“-ban szinrekerült, sikerrel előadott darab, a siker kiaknázása után vidéki körutra indul, ugyanazzal a szereposztással, ugyanazzal a diszlettel, zenekarral, amellyel a centrumba aratta sikerét. Minden darab mindén road-előadásra elmegy, úgy hogy a vidéki közönség a centrumban előadott minden darabot ugyanabban az előadásban láthatja meg otthonában. A

Road nem tesz kivételt vidéki és vidéki városok között, legfeljebb arról van szó, hogy a nagyobb városban tovább, a kisebb városban rövidebb ideig tartózkodik. A „road-előadás“ így a staggone-rendszerrel azonos, nem is fontos, hogy az egyik állomás deficittel végződik-e, mert az átlag dönt. Tekintve, hogy mintegy negyvenöt „Broadway-színház indit „roadra“ (magyarul „utra“) sikeres darabot, a vidék ugyszólván mindennap más és más darabot lát newyorki méretű és ízű előadásban. Az is meg van oldva, hogy a vidék ne várjon esetleg két évig valamely darab newyorki sikerének elhalványulására. Az évekig eltartó siker már az első hónapokban előreveti árnyékát, erre a „Broadway-színház“ megcsinálja az eredeti előadás pontos másolatát, új diszletteket, még egy teljes társulatot és a nagy-sikerű darab a vidéken párhuzamosan megy az eredeti előadással. Arra is volt eset, hogy nem egy, de három-négy társulat játszotta a sikeres darabot vidéki road-on, de mind olyan elsőrangú, mint a newyorki, mert hiszen ugyanannak a színházi vállalkozónak kezében van a darab. *Marton Sándor dr.* élvezetes előadását élénk tetszéssel fogadták.

Fővárosi színházak készülődése a jövő szezónra. A budapesti színházaknál már megkezdődtek az előkészületek a jövő szezónra. Eddig négy színház állapította meg véglegesen, hogy melyik darabbal kezdi a jövő évadot. A Magyar Színház *Shaw* drámáját, a „Cseresnyéskert“-et mutatja be, a Belvárosi Színház szintén reprizzel nyit: *Strindberg* „Mámor“ című színművét ujtja föl, a Királyszínház pedig *Schubert* szerzeményeinek felhasználásával irt „Három a kislány“-t, tehát szintén reprizt fog adni szezónnyitól.

Egy öreg trubadur nőül vett a menházban egy öreg sanzonettet. Delacroix ur a mult század nyolcvanas éveiben Franciaország egyik legnépszerűbb daléneke volt, aki sokat dalolt asszonyról, szerelemről, de ägglegény maradt és néhány évvel ezelött, amikor lirájának hurjai meglazultak és nem adtak többé hangot, bekerült az énekeseknek Páris közelében levő ris-orangisi menházába. Nemrég töltötte be 70-ik esztendejét és egyszerre csak őrajta is erőt vett a tavasz varázsa. Az öreg trubadur szerelmes lett. Az ő Eleonorája a menház egy másik lakója, madame Lecocq volt, aki bár idősebb Delacroix urnál, mégis fogékony volt a trubadur epekedése iránt és végre is kimondta a boldogító igent. Valamikor ő is ünnepelt csillaga volt a párisi kabaréknak és most az egykori starokból boldog házaspár lett. Az egyik házassági tanu Dranei, a párisiak mostani kedvenc kabarééneke volt, aki a nászlakomán tréfás pohárköszöntöt mondott. Többek közt fölvetette azt a fogas kérdést, hogy mi lesz az új házaspár gyermekeivel? Vajjon ott maradhatnak-e a menházban, vagy pedig el kell majd őket szakítani szüleitől. A lakodalmas nép jót nevelt ezen az ötleten, csak az „ifju“ férj fessengettsékén, a „menyecske“ pedig irult-pirult.

A vigalmi adó megölte a badeni színházat. Ismeretes, hogy az osztrák színházak jegybevételeinek mintegy 30—40 percentjét vigalmi adó címén kell lefizetni. Ez az egészségtelen rendszer megöloje a komoly színházi

kultúrának, mert a növekvő deficit következtében egymásután mennek tönkre a színházak. A jegyek árait ugyanis nem emelhetik, de, ha felemelnék, sem volna remélhető belöle a jövedelmek fokozása, mert így is erősen lecsökkent a színházak látogatottsága. Bécsi szerkesztőségünk most újabb színházbezárásról ad hirt. A badeni stadthheater, amely az elmúlt szezonban nagy anyagi bajokkal küzdött, most végleg bezárta kapuit, mert az adóhivatal a színház hátralékos vigalmi adó tartozásai miatt végrehajtást kért ellene.

Pánik a „Neró,“ Boitó operájának milanói előadásán. Megemlékeztünk róla, hogy a milanói Scala-színház nemrégiben nagy művészi sikert aratva mutatta be Boitónak, Eleonora Duse egykori barátjának posthumus operáját, a „Neró“-t. A darab azóta sorozatos előadásokban szerepel a világ legnagyobb operaszínpadának műsorán. — Most mint egy milanói lapban olvassuk, az egyik legutóbbi előadás menetét kinos incidens zavarta meg. Az első felvonásban ugyanis Neró három fehér méntől vont diadalszekéren, trigán jön a színpadra. Az egyik ló megbotlott a sülyesztöben és lábát törte. A másik ló erre megvadult, végigrohant a színpadon és lezuhant a zenekarba. A zenészek mind felugráltak és menekültek a kijárat felé. A harmadik ló a színpadnak rohant neki és azokat összedöntötte. A színpadon szereplő statiszták között nagy ijedelem támadt, mindnyájan a kijáratok felé özlöttek, miközben véres verekedés fejlődött közöttük. A nézőtören is pánik tört ki, az emberek letaposták

egymást a kijárat felé való nagy tolongásban, úgy hogy számosan súlyosan megsebesültek. Az előadást természetesen nem lehetett folytatni.

Kosáry Emma befejezte bécsi vendégjátékát. Kosáry Emma, aki tudvalevően hosszabb idő óta Bécsben vendégszerepelt Kálmán „Marica grófnő” című operettjében, befejezte bécsi vendégjátékát. Kosáry a jövő szezomban alkalmasint Berlinben játssza a „Marica grófnő” címszerepét, bár a berlini vendégszereplésre még nem állapodott meg.

Pogány Willy Budapestre jön. Az amerikai vendégeskedés során most arról számolhatunk

be, hogy Pogány Willy, az Amerikába került magyar színpadi díszítőművész is hazajön. Pogány a napokban érkezik Budapestre és a nyáron át itthon marad.

Gyere be rózsám.

Operett 3 felvonásban.

Személyek :

Madame Tapin	—	Timár Ila
Zonzon	— — —	Véghelyi
Virginie	— — —	Faith G.
Mdme Gribaux	— — —	Borbélyné
Laure	— — —	Horváth B.
Augustine	— — —	Gimesi G.
Vgnar Piere	— — —	Delly F.
Tapin Eugen	— — —	Bellák M.
Ribayrol Ulysses	— — —	Polgár

MARS-NYOMDA
KÖNYVKÖTÉS-ZET, LITOGRAFIA

SZEGED,

Tisza Lajos-körut 97. (Tiszti-pavillon)

∴ Bejárat a Szikra-utca sarkán. ∴

Üzleti és kereskedelmi nyom-
tatványok a legmodernebb T elefon 17-35.
kivitelben legjutányosabb áron. □□□□□□□□

Marinka, a táncosnő.

Operette 3 felvonásban. Irták: Jacobson és Österreicher. Fordította: Harsányi Zsolt. Zenéjét szerzette: Jean Gilbert.

Rendező: Gulyás Menyhért.

Karnagy: Andor Zsigmond.

SZEMÉLYEK:

Iván herceg — — —	Fenyves I.
Webster lord nagykövet	Polgár Gy.
Daisy } leányai	Horváth
Kitty } leányai	Reéz Maca
Cézár, a titkára — —	Delly F.
Marinka táncosnő — —	Timár Ila
Andrey, a partnere — —	Rubinyi
Raymond, a herceg inasa	Csordás Gy.
Boscart rendőrfőnök — —	Gyulyás M.
Romain francia külügy- miniszter — — —	Gáspár Gy.
Vatinelle olasz nagy- követ — — —	Pajor I.
Madame Severin — —	Zombori M.
Georges, Webster inasa	Saáry Gy.
Pertinax rendőrdíjnok	Keleti L.

SÜT A NAP.

Életkép 3 felvonásban. Irta: Zilahi Lajos.

SZEMÉLYEK:

Tiszteletes ur — — —	Borbély S.
Tiszteletes asszony — —	Uti G.
Sárka — — — — —	Lengyel G.
Postamesterne — — — —	Gulyásné
Jolánka — — — — —	Bán Klára
Forgalmista — — — —	Czobor I.
Tanító — — — — —	Herczeg
Tanítóné — — — — —	Herczegné
Ponge Juhász — — — —	Polgár
Sámson Mihály — — — —	Rubinyi
Harangzó — — — — —	Bereng
Szücs Mari — — — — —	Kenderesy
Marika — — — — —	Gémesi
Örnagy — — — — —	Szabó
Rozika — — — — —	Nagy G.
Laji — — — — —	Delli
Koldus — — — — —	Csordás
Pukló — — — — —	Gáspár
Sámsonné — — — — —	Borbélyné

A balga szüz.

Operett 3 felvonásban. Szövegét írta N. Florido. Fordította Kulinyi Ernő. Zenéjét szerzette Strausz O.

Személyek:

Lorenzo, Gaéla hercege —	Molnár
Giuliano Caldo, Gaéta pre- fektusa — — — —	Gáspár
Colissano, a pisai zsoldos csapatok fővezére —	Ocskay
Giovanni, a szárnysegédje	Czobor
Vittorina, gaétai leány —	Timár Ila
Beatrice, komédiás leány	Véghelyi
Bembo, komédiás — —	Delly
Popinell, a „Kedélyes ma- lac“ tulajdonosa — —	Bellák
Sybilla, a felesége — —	Gulyásné
Gaétai polgár — — —	* * *
Lorenzo szárnysegéde —	Csordás

Hódmezővásári helyi nyári szinkör.

MŰSOR:

Szombat és vasárnap: Gyere
be rózsám.

Hétfő: Marinka táncosnő.

Kedd, szerda és csütörtök: Süt
a nap.

Péntek, szombat és vasárnap:
Balga szüz.

Felelős szerkesztő: Magyar László.

Kiadja a „Szinházi Ujság“ lapvállala.

Felelős kiadó: Zachariás György.

Legszebb cipők készülnek

Hevesi Károly

uri és női cipésznél

Hmvásárhely, Teleki-utca 22.

Helyárak:

Hely	Hétköznap	Ünnep és vasárnap	Délután
Páholy — — — —	80.000	100.000	60.000
I. rendü ülőhely — —	24.000	25.000	18.000
II. rendü ülőhely — —	18.000	20.000	15.000
III. rendü ülőhely — —	16.000	18.000	12.000
Erkély ülőhely — —	13.000	20.000	15.000
Karzati ülőhely I. sor — —	12.000	15.000	10.000
Karzati ülőhely II. sor — —	10.000	12.000	8.000
Erkély- és földszinti álló — —	8.000	10.000	6.000
Karzati álló — —	6.000	8.000	4.000
Diákjegy — — — —	6.000	6.000	4.000

Női és férfi szövetek, delain, voálok, vásznak, összes rőfös és rövid áruk legolcsóbban és legjobban Cserényi Józsefnél vásárolható Teleki-utca 16.

Illatszerek, puderek, szappanok legjobban minőségben az

elősmert legolcsóbb árakban **Szendy-drogériában** kaphatók.

A színházlátogató közönség **b.** figyelmét felhívom dusan felszerelt raktáramra. Puderek, parfümök, szappanok, kölni vizek, arcfestékek stb. óriási választékban.

Vadász Illatszertár